

Ενα φιλμ νουάρ από

Media: TA NEA

Page: 1,50-51

Published at: 23-05-2023

Author:

Surface: 910.52 cm² **Circulation:** 10340

Subjects:

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ενα φιλμ νουάρ από
τη Γαλλία, στις Σπέτσες

Σ. 50-51

«ΝΑ ΔΕΙΞΩ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ»

Ο Ελληνογάλλος Τάκης Κανδύλης μιλάει για την ταινία «Το παιδί που μετρούσε τον κόσμο», την οποία γυρίζει αυτές τις ημέρες στις Σπέτσες

► Ο σκηνοθέτης Τάκης Κανδύλης (αριστερά) με τον διευθυντή φωτογραφίας Γιώργο Αρβανίτη και τον μικρό Ραφαέλ Μηροπιέ

ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΜΑΡΙΝΟΥ

ριν από τρία χρόνια, για τον Τάκη Κανδύλη είχε έρθει η στιγμή της απόσυρσής του από τον επαγγελματικό

στίβο. Υστερα από 47 χρόνια καριέρας στη γαλλική τηλεόραση, ως παραγωγός, διευθυντής μυθοπλασίας και γενικός διευθυντής του TF1, του μεγαλύτερου ευρωπαϊκού δικτύου, θέλησε να συνταξιοδοτηθεί. Ωστόσο, ένα βιβλίο που έφτασε στα χέρια του τον έκανε ν' αναβάλει αυτήν την αποχώρηση για λίγο ώστε να ρίξει την αυλαία της καριέρας του έτσι όπως την ξεκίνησε: στον κινηματογράφο (η ταινία του «Transit» πήγε μέχρι το Φεστιβάλ των Καννών το 1982). Το βιβλίο αυτό ήταν «Το παιδί που μετρούσε τον κόσμο» του Μετίν Αρντιτί (κυκλοφορεί στη χώρα μας από τις εκδόσεις Πατάκη), ένα μυθιστόρημα για την ανθρώπινη κατάσταση στον 21ο αιώνα, το οποίο βάλθηκε να μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη. Ως πρώτες ύλες για την ταινία του χρησιμοποίησε τη διασκευή του σεναρίου που υπέγραψε ο ίδιος αλλά και το νησί των Σπετσών, το οποίο τοποθέτησε ως φόντο στην ιστορία του.

«Μιλώντας με τον συγγραφέα του βιβλίου την πρώτη φορά, χωρίς να γνωρίζω ότι έχει σπίτι στις Σπέτσες, του ανέφερα ότι διαβάζοντάς το το μυαλό

Στιγμιότυπο από τα γυρίσματα της ταινίας «Το παιδί που μετρούσε τον κόσμο» στις Σπέτσες

μου πήγε σ' ένα νησί που επισκέπτομαι εδώ και 20-25 χρόνια. Το καφενείο στο λιμάνι, μερικοί τύποι ανθρώπων, η ψαραγορά και άλλα μού ταιριάζουν για εκεί. Ακούγοντάς με, άρχισε να χαμογελάει και μου είπε ότι στις Σπέτσες αναφερόταν πραγματικά και ο ίδιος γράφοντάς το. Ήταν για μένα μια μεγάλη σύμπτωση», αναφέρει στο «Νησιν» ο Τάκης Κανδύλης. Επειτα από αυτό, έμοιαζε σαν φυσική εξέλιξη η επιλογή των Σπετσών για τα γυρίσματα της ταινίας που έχουν ήδη ξεκινήσει από τις 26 Απριλίου στο νησί κι αναμένεται να ολοκληρωθούν στις 7 Ιουνίου, ενώ στη συνέχεια η παραγωγή θα βρεθεί στην Αθήνα για την τελευταία εβδομάδα της κινηματογράφησης. Στα όμορφα νεοκλασικά σπίτια του νησιού, τα μικρά ήσυχα δρομάκια, τον ταρσανά, την εκκλησία του Αγίου Νικολάου, τον θερινό κινηματογράφο και το κοιμητήριο της Ιερής Μονής Αγίων Πάντων στήνονται οι κάμερες των γυρισμάτων, με τον Γιώργο Αρβανίτη, μόνιμο συνεργάτη του Θόδωρου Αγγελόπουλου, να έχει αναλάβει τη διεύθυνση φωτογραφίας στην ταινία.

Ενας Γάλλος στις Σπέτσες

Στον κεντρικό ρόλο συναντάμε τον Γάλλο Μπερνάρ Καμπάν, ο οποίος υποδύεται έναν επιχειρηματία ελληνικής καταγωγής, ο οποίος φτάνει στις Σπέτσες όταν τον ειδοποιούν ότι η κόρη του εντοπίστηκε νεκρή. Στο νησί, καλείται όχι μόνο να διαχειριστεί την απόλεια της και τις τύψεις του για τις κακές τους σχέσεις την τελευταία δεκαετία, αλλά και τον εγγονό του που γνωρίζει για πρώτη φορά. Ο μικρός, αυτιστικός, μετράει διαρκώς τα πάντα, ψάρια, ανθρώπους, και σπίνει τον κόσμο του μέσα απ' αυτά. Πρέπει να βρει έναν τρόπο να συνδεθεί μαζί του και να αναθεωρήσει την πρώτη του σκέψη να τον πάρει μαζί του πίσω στη Γαλλία. «Η ιστορία μιλάει για τις ρίζες του DNA, για τις σχέσεις, την εκπαίδευση και όλους αυτούς τους λόγους», δηλώνει ο σκηνοθέτης. «Ήταν πολύ σημαντικός

για μένα να τελειώσω την καριέρα μου κάνοντας αυτή την ταινία. Γιατί έχει κάτι από την ιστορία μου, από μένα. Η ιστορία του Αλέξανδρου, του ήρωα της ταινίας, είναι γαλλική σαν τη δική μου. Εργάζεται στη Γαλλία. Έχει μεγάλη κατάσταση και δεν σκέφτεται ποτέ ότι είναι πραγματικά Έλληνας. Γιατί ο πατέρας του ήταν Έλληνας και πήγε στη Γαλλία για να δουλέψει, αλλά για εκείνον ήταν πολύ φυσιολογικό να είναι Γάλλος, όπως κι εγώ όταν ήμουν επικεφαλής της δημόσιας τηλεόρασης. Δεν είχα ιδέα ότι το όνομά μου δεν είναι γαλλικό, είναι πραγματικά ένα υπέροχο ελληνικό όνομα», συνεχίζει ο Τάκης Κανδύλης.

Η ταινία αποτελεί μια συμπαραγωγή Βελγίου, Γαλλίας και Ελλάδας και στους διαλόγους ακούγεται κυρίως η γαλλική γλώσσα, αλλά είναι επίσης παρούσες τόσο η αγγλική όσο και η ελληνική. Εκτός από τον κεντρικό ήρωα και τον εγγονό του, οι υπόλοιποι ρόλοι παίζονται από Έλληνες ηθοποιούς, όπως και το συνεργείο που στη συντριπτική του πλειοψηφία αποτελείται από εγχώριους επαγγελματίες (την παραγωγή κάνει η εταιρεία Blonde). Στους κινηματογράφους αναμένεται να κυκλοφορήσει στις αρχές της επόμενης χρονιάς, έχοντας βρει διανομή όχι μόνο στην Ελλάδα και τη Γαλλία αλλά και σε αρκετές άλλες χώρες. «Είναι ανάμεσα σε κάτι καλλιτεχνικό και επίσης κάτι πολύ αληθινό. Νομίζω ότι υπάρχει πολύ συναίσθημα μέσα στην ταινία. Για μένα είναι πολύ σημαντική γιατί έκανα όλη μου την καριέρα στη Γαλλία και τώρα επιστρέφω στην Ελλάδα, σε μια ελληνική ταινία. Αυτή η γαλλοελληνική ιστορία είναι πραγματικά κάτι που μου άρεσε. Ο πατέρας μου ήταν αρχιτέκτονας και υπάρχει πολλή αρχιτεκτονική στην ταινία», παραδέχεται ο Τάκης Κανδύλης.

Αν και «Το παιδί που μετρούσε τον κόσμο» είναι ουσιαστικά για τον βραβευμένο με το μετάλλιο της Λεγεώνας της Τιμής δημιουργό ένας φόρος τιμής στις ρίζες του, αυτός δεν γίνεται με τη μεταφορά της στερεοτυπικής εικόνας της πατρίδας μας προς τα έξω. «Υπάρχουν τόσο πολλοί Γάλλοι που έρχονται στην Ελλάδα. Είναι πραγματικά ένας από τους πιο δημοφιλείς προορισμούς. Αλλά δεν θέλω να δείξω την Ελλάδα με τον ήλιο και την τυπική εικόνα. Η Ελλάδα βρίσκεται στο πλάι. Το νησί είναι πολύ μικρό γιατί το κάνω μικρό, κάποιος κάτοικος δεν έχουν δουλειά και είναι δύσκολο να δουλέψουν και η κοπέλα, η πρωταγωνίστρια, κάνει δυο τρεις δουλειές. Είναι μια Ελλάδα που ο κόσμος δεν ξέρει και θέλω να τη δείξω γιατί είναι η αληθινή Ελλάδα. Πολλοί άνθρωποι έρχονται και λένε ότι είναι φανταστική, πραγματικά όμορφη και φεύγουν έπειτα από λίγες μέρες διακοπών», καταλήγει ο σκηνοθέτης.